

ВІЧНА БОРОТЬБА ЗА ВИЖИВАННЯ (ІСТОРІЯ ЗНИКАЮЧОГО СЕЛА)

Виставкою під такою назвою, що проходила в Зарічненському районному музеї, започатковано надзвичайно велику справу – презентацію нашим сучасникам історії одного села, життя не одного покоління.

Діти якого ми роду і якого коріння? Відповідь на це надавали відвідувачам виставки-презентації невтомний ентузіаст, пошуковець Тумаш Валентина Миколаївна зі своїми учнями-послідовниками Яною Харковець, Оленою Харковець та Світлоною Шпаківською, які навчаються в 7-8 кл. Мутвицької ЗОШ 1-3 ст. Так би мовити, «за кадром» презентації залишалися їхні батьки, котрі в усьому підтримували й допомагали своїм дітям в дослідженнях, а також люди, які із задоволенням йшли назустріч мутвицьким пошуковцям, всіляко сприяючи для них в такій почесній і відповідальній місії як відновлення історичної пам'яті для нинішніх та майбутніх поколінь. Зберегти і донести до людей кожну легенду, спогад, архівний документ, фотознімок – це непросте завдання, але, як виявилось, посильне вчителю та його учням – справжнім мутвицьким сподвижникам.

2стор.

Вічна боротьба за виживання (історія зникаючого села)

(Закінчення. Поч. на 1-ій стор.)

– Ось це – колишня коморянська хата, - переступивши поріг до виставкової зали районного музею, не стримували своїх вражень та емоцій вихідці із цього села. – Це вишивки наших матерів, сестер, бабусь. Таких красивих ніде немає!

Відвідувачі виставки з цікавістю розглядали фотографії різних років та різних тематик. Зпоміж них, були й коморяни – голова районної ради Олександр Доронін, голосиста, незмінна учасниця фольклорного гурту с. Комори Віра Іванівна Доронін, ветеран дошкільної справи, колишня вихователька дитячого садочка «Струмочок» Зоя Костянтинівна Клімович та інші, об'єднані єдиним словом – земляки. Вони впізнавали на фотознімках своїх сусідів, однокласників або родичів, пригадували різні події, цікаві історії, пов'язані з людьми, увіковіченими на світлинах, впізнавали й називали зображені місцини та урочища. Кожному, хто завітав на виставку - презентацію, було цікаво розглядати її численні експонати, а коморянам – все це було ніби поверненням в їхнє дитинство, до своїх витоків.

Ведуча Валентина Миколаївна Тумаш, зі своїми учнями, провели екскурсію-розповідь про історію нині зникаючого села Комори. Яких тільки цікавих фактів не довелося почути про життя людей цього села. Починаючи з походження назви населеного пункту, прізвищ його жителів, назв урочищ, цитувались документи 16-18 століть, де згадуються Комори, переказувались легенди з періодів першої та другої світових війн. Включалися в роботу й учасники заходу, вихідці з с. Комори, пригадуючи й розповідаючи історії та перекази, котрі чули в дитинстві від старших. Віра Іванівна Доронін й пісню завела « Вишивала я білим шовком сорочку...»

Від усіх учасників виставки – презентації села Комори подякували Валентині Миколаївні та її учням, а також працівникам районного музею голова райради Олександр Доронін та заступник голови райдержадміністрації Віра Дука: це – прекрасний почин, вартий наслідування. Те, що зроблено, що побачили і почули під час цього заходу, важко переоцінити, бо воно наше і для нас – на віки, на покоління.

Тамара АЛЕКСІЮК

НАШ КРАЙ